

EEN AMERIKAANSCH TELEPHONE.

Wellicht herinneren zich nog eenige lezers het door Dr. DIOSCORIDES in zijn droom van Anno 2065 geziene tooneel, waarin eene Amerikaansche zangeres zich langs een der transatlantische telegraafkabels, door middel van den telephone, in eene zaal te Londen doet hooren. Het schijnt dat men thans in Amerika op weg is dien droom tot waarheid te maken, zoo nog niet voor de menschelijke stem, dan voor een muziekinstrument. In het *Bulletin hebdomadaire* N° 367, 15 November 1874, der *Assosiation scientifique de France*, leest men namelijk het volgende bericht, dat ontleend is aan de *Annales télégraphiques*, welke het op hare beurt hebben overgenomen uit het Amerikaansche dagblad *Iron*.

De heer ELISHA GRAY, van Chicago, is er in geslaagd door den telegraaf het geluid eener piano over aanmerkelijke afstanden voortteleiden. De telephone van GRAY bestaat uit drie deelen: 1° het werktuig dat de toonen overbrengt, 2° den geleiddraad, en 3° het deel dat de door den geleider voortgeplante toonen ontvangt en weder doet hooren. Het eerste dezer toestellen, dat hetwelk tot overbrenging op den geleiddraad dient, bestaat uit een soort van klavier, waarvan elke toets in gemeenschap staat met een elektromagneet, waaraan een tongwerktuig gehecht is dat, in trilling gebracht zijnde, een toon van zekere hoogte geeft. Elk dezer tongjes trilt afzonderlijk, zoodra de daaraan beantwoordende toets wordt aangeslagen, in hier voege dat men op het klavier de eene of andere wijs kan spelen even als op eene piano, en het geluid, op den doorgang van den elektrischen stroom ontstaan, is duidelijk genoeg om, zelfs in eene naburige kamer en onder het gedruis van gesprekken, het gespeelde muziekstuk te herkennen.

De geleiddraad verbindt nu dien toestel met het deel dat bestemd is de voortgebrachte toonen te ontvangen. Dit moet gemaakt zijn van een de elektriciteit goed geleidend en tevens helder klinkend metaal. Een viool b. v., tusschen welks snaren op de plaats waar zich gewoonlijk de kam bevindt een metaaldraad gespannen is, geeft toonen waarvan de klank gelijk is aan die van de gewone viool, zoodra men dien metaaldraad door den geleiddraad in elektrische gemeenschap met het boven beschreven klavier brengt. Hoe lang ook de geleiddraad is, en zonder anderen toestel dan een behoorlijk daarvoor ingerichte viool, zullen de zich in de nabijheid dezer laatste bevindende toehoorders zeer duidelijk de muziek hooren die aan het andere einde van dien draad gemaakt wordt.

Wij mogen, dit bericht hier mededeelende, evenwel niet verzwijgen, dat wij vreezen dat dit geheele verhaal een Amerikaansche humbug is. Indien het echter waarheid behelst, dan is eene nadere beschrijving van de inrichting, inzonderheid van den ontvang-toestel noodig, om hare werking begrijpelijk te maken. In elk geval is het duidelijk dat deze Amerikaansche telephone, indien zij werkelijk bestaat, zeer verschillend is van het met dien naam bestempeld werktuig dat in 1861 door REISS is uitgedacht.

HG.